

Ψ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ψ

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου προσεκάλεσε τὸν Δ' Ἀνούτζιο, ὅπως διέλθῃ ἓνα μῆνα ἐν Κετίγγη, φιλοξενούμενος εἰς τὰ ἀνάκτορα.

★

Ὁ ἐν Παριίοις ἀριστος γλύπτης κ. Κ. Δημητριάδης ἤνοιξεν ἐργαστήριον καὶ ἐν Λονδίῳ, εἰς τὸ Κένζινγκτον, διατηρῶν καὶ τὸ ἐν Παριίοις. Ἐφεξῆς θὰ διαμένῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους εἰς Παριίους καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς Λονδὶνον ἡραγασθῇ πρὸς τοῦτο ὡς ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν παραγγελιῶν Ἀγγλῶν φιλοτέχνων. Ἀπεφάσισε ἤδη νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ «Ἐθνικὴν Καλλιτεχνικὴν ἑκθεσὴν» — τὸ Salon τοῦ Λονδίνου — ἔργα κατὰ τὴν προσηλ σ ῆ ζ ο ν.

★

Ὁ ἐν Ὁξφόρδῃ καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς καὶ νεοτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας κ. Σίμος Μεγάδος ἐδέχθη νὰ διδάξῃ ὡς καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ κ. Μεγάδος μετὰ ὀλιγοήμερον εἰς Ἀθήνας διαμονήν, ἐπανήλθεν εἰς Ὁξφόρδην τυχὼν ἀδείας ὅπως ἐξακολουθῇ τὴν ἐκεῖ διδασκαλίαν του.

★

Οἱ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καθηγηταὶ κ. κ. Γ. Μιστριώτης τῶν Ἑλλ. γραμμάτων καὶ Ζ. Ρώσσης τῆς Λογικῆς ἀπεχώρησαν ἔνεκα ὀρίου ηλικίας.

★

Εἰς τὸ Σικάγον ἐγκατεστάθησαν τὰ γραφεῖα καὶ τὰ τυπογραφεῖα νέας ἐφημερίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἐκδοσις θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τινος ἐβδομάδας. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἥτις θὰ ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην θὰ περιέχῃ 32 σελίδας καὶ θὰ ὀνομάζεται «Ἡμερολόγιον». Οἱ ἐκδόται ἔχουν τὴν ιδέαν ὅτι τὸ σχῆμα αὐτὸ θὰ προσελκύσῃ περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου.

★

Εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδοιμένην φιλολογικὴν ἐφημερίδα «Le Cronache Letterarie» ὁ διαπρεπὴς Ἑλληνηστὴς κ. Camillo Cessi δημοσιεύει μελέτην περὶ τοῦ διασήμου Ἑλλήνου καλλιτέχνου Λομηρικοῦ Θεοτοκοπούλου (El Greco).

★

Ἡ περίφημος Βιενναῖα ὀρχήστρα ἡ ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου Λαῖβε διευθυνομένη, καὶ ἥτις ἔδωκε σειρὰν κλασικῶν συναυλιῶν εἰς τὸ «Κορτοέρ-φρεαῖν» τοῦ Μονάχου θὰ ἔλθῃ προσεχῶς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ δώσῃ δύο συναυλίας. Εἰς τὴν ὀρχήστραν αὐτὴν πρῶτος πλαγανλητὴς εἶνε ὁ κ. Νικ. Κονλούκης, ὑπότροφος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τελειοποιηθεὶς ἐν Μονάχῳ.

★

Υπὸ ἐρασιτεχνικοῦ ὀμίλου Ἑλλήνων τῆς Μιχούκης ἐδόθη πρὸ τινος παραστάσις τοῦ «Κύκλωπος» τοῦ Εὐριπίδου ἐλκυσσάσα πληθὺς ὁμογενῶν καὶ ἐκ τῶν γειτονικῶν ἀκόμη πόλεων, ὡς καὶ πληθὺς ξένων. Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀφαιροῦσι στήλας ὁλοκλήρους διὰ τὴν παραστάσιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν περιγράφον λεπτομεροῦς.

★

Ἐν τῷ Ὁδίῳ Λότινγρ ἐδόθη, ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ κρυῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς κυρίας Γουπάου, συζέγων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τιμητικὴν προσηλοπείᾳ ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀγ. Νέη. Κόσμος πολλὸς καὶ ἐκλεκτὸς παρέστη, ἰδίως χαίρεισαι ἀντιπροσώποι τοῦ ὁμοῦ φιλίου. Ὁ διευθυντὴς τῆς «Πρωκοδήκης» κ. Δημ. Καλογερόπουλος εἰσηγγήθη τῆς προσεπερίδος διὰ

Μαρία Ξανθοῦκη

διπλωματοῦχος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν

χαριστηριστικῆς σκιαγραφίας τοῦ ποιητοῦ. Ἡ δεσποινὶς Ξανθοῦκη, διπλωματοῦχος τοῦ Ὁδείου, ἐργάλλε τρία ἄσματα πολὺ εἴμωρφα, ὧν ἐν δημοτικῶν, τὸ ὁποῖον προσεκάλεσε ζωηρότατα χειροχορήματα. Ὁ καλλιτέχνης κ. Κορτογιάννης ἀπήγγειλε μουλόγους Σαῖξπηρειῶν ἔργων, ὁ δὲ κ. Νέης ἀπήγγειλε δύο ἐκτενῆ ποιήματα του : τὴν «Κοροάρον» δραματικὸν Μεσαιωνικὸν θροῦλον — ὁ ὁποῖος εἶνε τὸ καλλίτερον του ποίημα — τοὺς «Θεοὺς τῆς Ἑλλάδος» ὡς καὶ τινά σοφῆτα ἐκ τῆς νέας σειρᾶς τῶν «Ἀτθίδων» του.

★

Ὁ καθηγητὴς Γ. Β. Σόον ἔκαμε νέαν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν ἀρχαιολογικὴν. Ἀνεκάλυψε ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1460 μέχρι τοῦ 1580 ἤκμασεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν σχολὴ τῆς ζωγραφικῆς, ἐφάμιλλος πρὸς τὴν φλαμανδικήν, γερμανικὴν καὶ ἰταλικήν. Ὅταν ὁ Σαῖξπηρος ἔγραψε τὰ δράματά του, τότε ζωγράφοι διάσημοι ἐξετέλεον θαυμασίας εἰκόνας. Ὅλα τὰ ἔργα αὐτὰ ἐγράφησαν, ἀπέμειναν μερικά, τὰ ὁποῖα ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Χόμπαϊν καὶ τὸν Βάν Δίκ.

Ἡδὴ ὁ καθηγητὴς Σόον κατόρθωσε νὰ συντάξῃ κατάλογον τῶν ὀνομάτων ἐβδομηκότα ἀγνώστων μέχρι τοῦδε Ἀγγλῶν ζωγράφων.

★

Ὁ Καλλιτεχνικὸς Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐφέτος καλλιτεχνικὴν ἑκθεσὴν εἰς τὸν «Παροσσόν» μελαχτεῖον. Ἡ ἐορτὴ θὰ ὀρισθῇ διὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, μετὰ διὰλέξιν περὶ ζωγραφικῆς.

Τὸν χειμῶνα θὰ γένη ἔκθεσις ἔργων τῶν κ. κ. Ὁδωραίου καὶ Χατζῆ.

★

Αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν κλοπὴν τῆς ἀγνώστου ἔτι διαμονῆς Τζοκόντας στρέφονται πρὸς κάποιαν διεθνή Ἑταιρείαν κακοποιῶν, οἵτινες κάμνουν ἀποκλειστικῶς . . . καλλιτεχνικὰ ἔργα.

Ἡ Ἑταιρεία διενεργεῖ κλοπὰς καλλιτεχνικῶν κειμηλίων, τὰ ὅποια πωλεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐπίσης ἔχει ἐργαστήρια, ὅπου γίνονται τελείως ἀπομιμήσεις καλλιτεχνημάτων, πωλοῦμεναι κατόπιν εἰς νεοπλούτους Ἀμερικανούς ὡς ἀληθινὰ ἔργα Τέχνης.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ὑπερσοφίους εἰς ὅλας τὰς Ἑυρωπαϊκὰς πρωτεύσας καὶ κεντρικὰς διεθνεῖς ἐν Ἀμερικῇ.

★

Κατηγορήθη Ἀθηναῖκόν κοινόντετο ὑπὸ τῶν κ. κ. Καλομοίση, Χωραφᾶ, Καζάκη, Γαϊδεμβέργου καὶ Οἰκορμίδου. Θὰ ἐκτελοῦν κυρίως ρεωτήρας συνθέσεις.

★

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν σχεδίων τοῦ προκηρ-χθέντος διεθνoῦς διαγωνισμοῦ πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρων τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων ἔληξε. Ὡς γνωστὸν διὰ τὸ βραβευθῆσόμενον πρῶτον σχέδιον ὠρίσθη βραβεῖον 20 χιλ. δρ. καὶ διὰ τὸ δεύτερον 7 χιλιάδων.

Ὡς πρὸς τὴν ἑλληνοδικὴν ἐπιτροπὴν, ἀπεφασίσθη ὁπως αὕτη συγκροτηθῇ διεθνῆς. Πρὸς τοῦτο ἐξητήθησαν παρὰ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἀνὰ εἰς κατῆς ἐκ τῶν ἐκεῖ φημισμένων ἀρχιτεκτόνων καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν σχεδίων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θὰ μετέσχη ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

Τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὅτι εἰς ἔκτασιν χώρου θὰ φθάσουν τὰ χιλία τετραγωνικά μέτρα, θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κοινὴν θέσιν ἐν τῷ Ζαπτεῖρ μεγάρῳ.

Ἦδη ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν εἰς ὑπερμεγέθη κιβώτια ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ αἱ μελέται τῶν διαγωνισθησομένων.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν λαμβάνουν μέρος ξένοι ἀρχιτέκτονες παγκοσμίως γνωστοί, ἱδίᾳ δὲ Γάλλοι καὶ Γερμανοί, καὶ ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων.

★

Εἰς τὸ θέατρον τοῦ Δοῦρου Λὰν τῆς Ἀγγλίας παρ-εστάθη ἐν νέον ἔργον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Ἐλπίς». Πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα εἶνε δύο ἄνδρες, μία γυνὴ τὴν ὁποίαν ἀγαποῦν ἀμφότεροι καὶ ἕνας ἵππος ὅστις φέρει τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ τὸ ἔργον.

Τὸ ἔργον διατείνεται εἰς δώδεκα εἰκόνας, ὁ διάλογος εἶνε γοργός καὶ τὰ ἐπεισόδια ἀλλεπάλληλα. Εἰς ἐκάστην εἰκόνα αἱ σκηνικαὶ ἀναπαραστάσεις ἀποτελοῦν τὸ ὥραιότερον μέρος τοῦ ἔργου. Ἀναπαρίσταται μετὰ τῶν αἰ-λων, μία σκηνὴ ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς Μεσοήρης κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ θεαταὶ βλέπουν νὰ κορμνίζονται οἰκίαι, ἐκα-τόντάδες ἀτόμων νὰ περιφέρονται ἀνὰ τὰς ἐρειπωμένας ὁδοὺς καὶ φλόγες νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τοὺς σωρούς τῶν συντριμμίων.

Ἐνθ' ἡ Μεσοήρη καταστρέφεται, οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ ἔργου δεικνύουν τὸ θάρρος μὲ τὸ ἑλπίον εἶνε προκι-σμένοι, καὶ χάρις εἰς τὸ ὁποῖον κατορθώνουν νὰ σωθῶν οἱ ἴδιοι καὶ νὰ σώσουν καὶ πολλοὺς ἄλλους. Εἰς ἄλλην εἰκόνα ἀναπαρίστανται αἱ ἱπποδρομίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀνα δεικνύεται, ὅπως εἶνε ἐπόμενον, νικητῆς ὁ μετὰ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἔργου συγκαταλεγμένος ἵππος, ὅστις καθιστᾷ ἐγκριντὸν τὸν γάμον τῆς ἡρώιδος μετὰ τοῦ περι-φρῆμον κόμητος Νόρχεστερ.

★

Ὁ υἱὸς τοῦ Ε. Ροστάν θὰ ἐμφανισθῇ προσεχῶς ὡς δραματικὸς συγγραφεὺς. Ὡς θέμα ἐξέλεξε τὸν Ναπο-λέοντα.

Ὁ Καρούζο ἐπεράτωσε τὴν θεραπείαν τοῦ λάρυγ-γος του καὶ παίζει ἤδη εἰς Βιέννην. Κατόπιν θὰ παίξῃ εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον τοῦ Βερολίνου τὸ «Ἐλισίριον τοῦ Ἑρωτος», «Παῖγμάτους» καὶ «Ριγολέττον».

★

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Ἑρρίκος Οὐ-σαί, υἱὸς τοῦ ἐπίσης Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀρσέν Οὐσσαί, ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν. Ἱστορικὸς καὶ κριτικὸς, ἐνεφανίσθη ὡς φιλόλογος μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀπελλοῦ, ἣν συνέγραψεν ἐν Ἑλλάδι. Ἐδημοσίευσεν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Περικλέους μέχρι τοῦ θανάτου τῶν Τριακόντα Τυράνων, στεφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γαλλ. Ἀκαδημίας. Τῷ 1879 ἐξέ-δωκε νέον ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀθῆναι - Ρώμη - Πα-ρίσι», τῷ δὲ 1883 μελέτην περὶ τοῦ Ἀγροτικοῦ νό-μου ἐν Σπάρτῃ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσι ἔτη κυρίως ἐπεδόθη εἰς τὴν ρεωτέρω ἱστορίαν τῆς Γαλλίας, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ναπολέοντος. Τῷ 1893 ἐξέλεξεν πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας πρὸς πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν μελετῶν, τῷ δὲ 1891 Ἀκαδημαϊκός.

★

Τὴν 20 καὶ 21 Ὀβρίου θὰ γείνων αἱ δύο διαλέξεις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ρισπέν ἐν Ἀθήναις. Θὰ ὁμιλήσῃ περὶ Τολστόη καὶ κατόπιν περὶ τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος.

Ἀργότερον θὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ὁ Ροστιά, ὅστις θὰ κάμῃ καὶ οὗτος διάλεξιν.

★

Ζωηρὰ προμηνύεται ἡ ἐφετερὴ κίνησις εἰς τὸ Δημο-τικὸν Θέατρον. Ὁ δραστηριώτατος διενδυτῆς του κ. Κονταράτος κατὰ τὴν εἰς Ἐνθόπην μεταβασὶν τον ἐξη-σφάλισε ἀληθεὶς ἐκπλήξεις διὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον.

Αἱ Ἀθῆναι θὰ εὐτυχήσουν νὰ ἀκούσων τὴν Γαλλίδα ἡθοποιὴν κ. Σωσώνην Δεπρέ, ἣτις ἦτοιξε νέον ὀρίζοντα εἰς τὴν δραματικὴν ἡθοποιάν, ἐπιτυγχάνουσα ἰδίως εἰς τὰ πραγματικὰ ἔργα. Θὰ ἔλθῃ τὴν 4 Νοεμβρίου καὶ θὰ δώσῃ τὴν «Ζωὴν τῶν Βοεμῶν», τὸ «Ράρο» τοῦ Ρό-τουλδ καὶ τὴν «Φαίδραν» τοῦ Ραζίνα. Ἐπιβάλλεται ἐν τούτοις νὰ παίξῃ καὶ τὴν «Ἡλέκτραν» τοῦ Χοφμπε-στάλ, εἰς ἣν ἐξαιρετικῶς διαπρέπει.

Ὁ Ἑρμέτε Νοβέλι, ὅστις προσεχῶς ἀποχωρεῖ τῆς σκηνῆς—εἶνε ἤδη 63 ἐτῶν—θὰ κάμῃ τὴν τελευταίαν πε-ριοδείαν του, ἀρχόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Θὰ παίξῃ τὸν «Ἐμπορον τῆς Βενετίας», τὸν «Παπὰ Δεμπορά», «τὸν Λουδοβίκον ΙΕ'», τοὺς «Πτωχοὺς ἀνθρώπους».

Ἡ Ἰσπανὶς Ρίτα Σακέτο, ἀνταγωνίστρια τῆς Λού-γκω, ἀπὸ τὰς ὥραιότερας χορευτριάς, δημιουργήσασα ἰδίᾳ τέχνην χοροῦ, θὰ δώσῃ δύο ἐσπερίδας χορευτικὰς, Χορεῖν μὲ ἡρέμους ρυθμοὺς, μὲ συνοδείαν ὁρχηστρικῶν μελωδιῶν. Θὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς Ἑλληνικοὺς χοροὺς.

Θὰ ἔλθῃ ὁ ρεωτεριστὴς Ἰταλὸς δραματικὸς ἡθοποιὸς Φερρουτόιο Γκαρσάβια, ὅστις ἤδη θριαμβεῖ εἰς Ἀμε-ρικὴν. Θὰ παίξῃ «Βασιλεῖα Λήρ», «Ἡθοποιὸν Κῆρ», «Ἐμπορον τῆς Βενετίας». Θεωρεῖται ἀνώτερος τοῦ Ζακόνε καὶ τοῦ Νοβέλι. Ὁ θίασὸς του ἀποτελεῖται ἀπὸ 60 πρόσωπα.

Ἐπίσης θὰ ἔλθουν ὁ Μαῦρος γάτος τῶν Παρισίων καὶ μεγάλη Ἰταλικὴ ὄπερα, ἣτις θὰ δώσῃ, ἐκτός ἄλλων, τὴν «Μαντὰμ Μποτεργλά» τοῦ Ποντιόν, τὸν «Ἰππὸ-τὴν τῶν ρόδων» καὶ τὴν «Σαλιώμην» τοῦ Στρούως καὶ τὴν «Ρέαν» τοῦ Σαμύρα. Ἐπίσης θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ Ἀγγλικὴ ὄπερέττα.

★

Ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας προσεχῶς ἡ διόσμος ὑψί-φωτος κ. Γκαζὰ Ντε Ζὶν καὶ κατόπιν ὁ διάδοχος τοῦ Ἰωακείμ ἐν τῇ «Μορσικῇ Ἀκαδημίᾳ» τοῦ Μονάρχου βιολιστῆς κ. Ἑρρίκος Μαριώ.

★

Ἦνοιξεν ἐν Παρίσις τὸ φθινόπωρον Salon, μετὰ ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ διακοσμητικῆς. Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἔχει ἡ αἰθουσα Henry de Groux. Ὁ καλλιτέχνης παρουσιάζει ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἔργον τὸν εἰς προσωπογραφίας, συνθέσεις, προτομὰς καὶ ἀνδριάντας, ἐν ὅλῳ 50. Πολλὰ δυνάται αἱ προτομαὶ τοῦ Βάγνερ καὶ τοῦ Μπετόβερ. Ἐκ τῶν προσωπογραφιῶν τὸν ἀνωτέρα εἶνε ἡ τοῦ Βαλζάκ καὶ ἐκ τῶν ἀνδριάντων τὸν ὁ τοῦ Τολστόη, ὡς ἀναχωρητοῦ μὲ διαδύει εἰς τὸν ὦμον.

Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Henry de Groux εἶνε πρωτότυπα, προϊόντα ἰσχυρᾶς ἀτομικότητος. Ὁ μέγας καλλιτέχνης εἶνε Βέλγος, υἱὸς τοῦ ἐπίσης μεγάλου καλλιτέχνη Charles de Groux. Ἐπίσης κρύνονται ὡς ἔργα μεγάλης συνλήψεως εἰς ἀνδρῶς εἰς μικρὸν τοῦ Λάντον μὲ ἐν βλέμμα ἀσθηρὸν καὶ θλιμμένον καὶ εἰς πύναξ, παριστῶν τὸν Ναπολέοντα κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Βατερλώ.

Ὁ διακεκομμένος ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλληριστὴς κ. Σμιῶνε δὲ-Μπροῦβερ ἐδημοσίευσεν ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει μελέτην περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι. Ὡς ἀπαίγασμα τῶν γνώμων τὸν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ἡ κατοικητοὶ περιουσία, ἢν παραθέτομεν ἐν μεταφράσει. Ὁ καθηγητὴς κ. Μπροῦβερ, ὃν διακρίνει βαθύτης σκέψεως καὶ διαύγεια κρίσεως, εἶνε τέλειος γνώστης τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

«Ὁ ρομῖζον ὅτι ὑπάρχοντι πρόγματι δύο μόνον κόμματα καθαρῶς ξεχωρίζοντα καὶ σχεδὸν τῆς αὐτῆς ὀντότητος, καθαρφεύοντες καὶ χυδαῖζοντες, ἢ ἀνιερφύεται ἢ σφάλλει χονδροειδῶς, ἀφοῦ θὰ ἦτο καθ' ὅλοκληρίαν ἀδύνατον νὰ διασέση τις τοὺς συγγραφεῖς εἰς δύο διακεκομμένας κατηγορίας. — Μεταξὺ ὀλίγων τινων οἵτινες ἐπιδεικνύονται ἕνα ὑπερβολικὸν καὶ ἀνωφελὲς ἀρχαῖσμον, καὶ τοῦ μικροῦ πνεύματος τῶν πλέον παρατόλμων μαλλιαρῶν (τινὲς τῶν ὁποίων ὥσμι μακρὸν τῆς πατρίδος καὶ δὲν κατορθώνοντι νὰ εἶνε σύμφωνα τοῖς ἰσχυρίσιν μεταξὺ τῶν) ὑπάρχει ὁλόκληρον πλῆθος συγγραφέων, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ταξινομηθῶσι εἰς πολλὰς σειρὰς, ἀναλόγως τῆς πλέον ἢ ἑλαττον γειννάσεως εἰς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἄκρον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες παρουσιάζουν χροματισμοὺς πλέον ποικίλους, εἶνε ὅλοι καθαρφεύοντες ἢ ὅλοι χυδαῖζοντες; Ὅτε τὸ ἐν, οὔτε τὸ ἄλλο. Εἶνε ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνοι ἐξ αὐτῶν, οἵτινες τηροῦσι μίαν ἐν γάριστον μετριοπάθειαν, τὸ ἀκριβὲς μέσον, εἶνε οἱ μᾶλλον ἀναγνωστικόμενοι καὶ οἱ πλέον ἀρεστοί, οἱ οἱ μετὰ τῶν νεωτέρων, ὁ Ἀρσίνης, ὁ Ἀμβέρτης, ὁ Παπαδιαμάντης, ὁ Ἐλαχτίτης, ὁ Ἀραγώνης, ὁ Θεοτόκης, ὁ Καλογερόπουλος. Καὶ ὁ ἰδικὸς τῶν τρόπος τοῦ γράφειν μὲ τὸν καιρὸν θὰ δεσπόσῃ ἡ γλώσσά των ἀπὸ τοῦδε ὧφει νὰ ἔχη τὸ ὄνομα Ἑθνική, καὶ ὅχι Καθαρά, λέξις ἀντιπαθητικὴ, μὴ ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ τῆς εἰς ἡ γλώσσα ἡ τις ὁ μιλῆται, ὅχι ἡ τοῦ Σωκράτους, καὶ ὀλιγώτερον ἀκόμα ἡ φανταστικὴ καὶ ζωηρά, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀγροτικὴ, ἄμορφος καὶ ἀτελής τῶν περιφήμων τραγοιδιῶν. Ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῶ ἐπὶ τῆς φράσεως «ἦτις ὀμιλεῖται». Ὅμιλεῖται ὑπὸ τίνας; ὅχι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶνε ὅλος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πλῆθους ἐκείνων οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὸ Κοινοβούλιον, εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ συγράζονται εἰς τὰς συναστροφάς καὶ συναθροίσεις τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Τέλος, ἡ ἀρχαία παράδοσις παρεδίδετο ἄνεν δυσκολίας διαφάνους χρήσεις εἰς τὰ ἔργα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, καὶ σχεδὸν παρ' ὅλοις τοῖς λαοῖς, καὶ εἰς ὅλας τὰς φιλολογίας, ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει πάντα σημαντικὴ διαφορά εἰς τὴν γλῶσσαν, μεταξὺ τῆς ποιήσεως καὶ τοῦ πεζοῦ λόγου καὶ διὰν ἐπιβεβαιωθῇ ὅτι μία γλῶσσα γράφεται ὅπως καὶ ὀμιλεῖται, χρειάζεται νὰ δώσωμεν εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην τὴν πραγματικὴν τῆς ἀξίας. Ἀπὸ τὴν τὸ νὰ γράφῃ τις εἰς τὴν ὀμιλουμένην γλῶσσαν δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ ἴδιον μὲ τὸ νὰ γράφῃ ὅπως ὀμιλεῖ τις, ἰδίως εἰς τὰς οἰκιακὰς σχέσεις καὶ τὰς τῆς καθημερινῆς ἀναστροφῆς.

ὑπὸ τοιαύτην ἔγνοιαν, μία τις διγλωσσία ὑπάρχει παντοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καὶ ὅστις θέλει νὰ τὸ ἀνηθῇ, δεικνύει, ἀκονίσως τὸν, ὅτι δὲν βλέπει πέραν τῆς ὥσιν του.»

Τὴν 2 Ὀκτωβρίου ἀνοίγει ἐν Σμύρῃ ἑκάστεις ζωγραφικῆ τῶν ἔργων τοῦ καλλιτέχνη κ. Β. Ἰθακησίον.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου ὡς γνωστὸν ὑπάρχει ἔδρα δημοσιογραφίας, θὰ γίνον ἐγκέτος διαλέξεις περὶ ἐφημερίδων καὶ ἐφημεριογραφίας, περὶ εἰδηρολογίας, εὐφρολογίας, περιοδικῶν τύπων, ἐβδομαδιαίων καὶ μηνιαίων.

Αἱ διαλέξεις αὗται θὰ ἀρχίσουν τὴν 21ην Ὀκτωβρίου καὶ θὰ παραταθοῦν μέχρι τῆς 18ης Μαΐου.

Ἐν Ρώμῃ συνήλθε Διεθνὲς Ἀρχιτεκτονικὸν Συνέδριον. Τὸ προσεχὲς Συνέδριον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ὀρισθῇ νὰ συνέλθῃ τῇ 1914 εἰς Ἀθήνας.

Ἀπέθανεν ὁ Βέλγος τοπιογράφος Ἐδουάρδος Εἰλε, ἐκ τῶν κρατίστων ὕδατογράφων, ἐν ἡλικίᾳ 52 ἐτῶν. Εἰς τὸ Παρισινὸν Salon εἶχε ἐκθέσει ἐσχάτως δύο πίνακας μεγάλης ἀξίας, ἐν «Φλαμανδικῶν ἐσωτερικῶν» καὶ ἕτερον «Παρὰ τῇ κηποφῶν».

Εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ εἰς τὸ πεδὶον τοῦ Βατερλώ, τὸ ὁποῖον κατέστησε δημοφιλὲς ἡ ὑπέροχος περιγραφή τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου.

Ἀπέθανεν ὁ Βέλγος καλλιτέχνης καὶ καθηγητὴς τοῦ σχεδίου ἐν τῇ Βελγικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Καλῶν Τεχνῶν Henri Berchemans. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπῆρξε καθηγητὴς τῶν σχεδίων καὶ τῆς ἀνατομίας εἰς εὐρὴν κύκλον μαθητῶν καὶ ἰδίου μαθητῶν. Ἦτο καλλιτέχνης εὐσυνειδήτος καὶ μεγάλης ἀξίας. Ἦτο ἡλικίας 55 ἐτῶν.

Εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐβδμημηκοταετηρίδος τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ἐδήλωσαν μέχρι τοῦδε ὅτι θὰ μετὰσχον ὅλα τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ τινὰ τῶν Ἀμερικανικῶν.

Ὡς ἀντιστάθμισμα περὶ τῆς ἀπωλείας τῆς Τζοκόντας, ἀγγέλλεται ἡ ἀνέγερσις ἐνὸς ἀριστοτεχνήματος τοῦ Τισιανῶ, τὸ ὁποῖον ἐδεωρεῖτο ἀπολεσθῆν.

Πρόκειται περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Καρόλου Ε', τῆς ὁποίας τὰ ἔργα ἀπὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν εἶχον χαθῇ. Ἐπολεῖτο πρὸ ἐβδομάδος εἰς μίαν δημοπρασίαν ἐν Ἐδιμβούργῳ μὲ ἀρχικὴν τιμὴν μᾶς λίρας. Ταχέως ὅμως ὁ συναγωνισμὸς μεταξὺ δύο εἰδικῶν ἀνεβίβασε τὴν τιμὴν εἰς 10,000 φράγκα.

Περὶ τῆς εἰκόνης ταύτης τοῦ Τισιανῶ ὑπάρχει καὶ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον. Ἐν τῇ ἐξετέλει ὁ μέγας καλλιτέχνης ἔνυχε μίαν στιγμὴν ὁ χροστήρ νὰ πέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν του. Ἀμέσως τότε ὁ Ἀυτοκράτωρ ἔσπευσε νὰ τὸν σηκώσῃ λέγων: — Ὁ καλλιτέχνης εἶνε ἀξίος νὰ ὑπηρετηθῇ ἀπὸ ἕνα ἡγεμόνα!

Συνέστη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν καὶ λογίων Μουσικῶς καὶ Φιλολογικῶς σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ «Τέρη». Ὁ σύλλογος θὰ ἐπιδιώξῃ τὸν καταρτισμὸν ὁρχήστρας ἐξ ἐρασιτεχνῶν, ὠδικῶν χορῶν, τὴν ἵδρσιν δραματικῆς σχολῆς καὶ τὴν διοργάνωσιν φιλολογικῶν διαλέξεων. Οἱ ἐρασιτέχναι τοῦ μουσικοῦ τμήματος ἀνέχονται εἰς 70. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Α. Καλογερόπουλος, γραμματεὺς ὁ κ. Καμπάνης καὶ ταμίας ὁ κ. Μπονάτος.